

Vlaams
Parlement

ingediend op **861** (2015-2016) – Nr. 1
7 juli 2016 (2015-2016)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met
de versterkte partnerschaps- en
samenwerkingsovereenkomst tussen
de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds,
en de Republiek Kazachstan, anderzijds,
ondertekend te Astana op 21 december 2015

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. Algemene toelichting**1. Samenvatting**

De partnerschapsovereenkomst is een traditionele algemene kaderovereenkomst die drie traditionele aspecten behelst, met name het politieke, het economische en de samenwerking in verschillende andere domeinen.

Deze overeenkomst vormt een belangrijke stap naar meer politieke en economische betrokkenheid van de Europese Unie (EU) bij Centraal-Azië. Door de politieke dialoog te versterken en de samenwerking op een breed scala van terreinen te intensiveren wordt de basis gelegd voor doeltreffendere bilaterale contacten met Kazachstan. De voorliggende overeenkomst zal de bestaande partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst van 23 januari 1995 vervangen.

Dit ontwerp van instemmingsdecreet kadert in de strategische doelstelling 'Vlaanderen maakt deel uit van een slagkrachtige EU' uit de beleidsnota Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelingssamenwerking.

2. Situering**2.1. De relaties tussen de Europese Unie, Vlaanderen en Kazachstan***– De Europese Unie*

Kazachstan is de eerste Centraal-Aziatische partner waarmee de EU een versterkte partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst sluit.

De laatste decennia werd de EU de eerste handelspartner en buitenlandse investeerder van Kazachstan. De bilaterale handel bedraagt meer dan 31 miljard euro, waarvan 24 miljard euro export van Kazachstan naar de EU is, voornamelijk olie. De EU-export naar Kazachstan bedraagt ongeveer 7,5 miljard euro. Deze bestaat hoofdzakelijk uit fabrieksgoederen, machines en uitrusting.

– Vlaanderen

Vlaanderen is partij bij het verdrag van 16 april 1998 inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen dat de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) sloot met Kazachstan. Dat verdrag is op 6 februari 2001 in werking getreden. De Vlaamse instemmingsprocedure werd afgerond met het decreet van 17 juli 2000. Op 5 december 2006 werd een gemengd verdrag tussen de Belgische Regering en de Kazachse regering over het wegvervoer ondertekend. Dit heeft als doelstelling de handelsrelaties tussen beide verdragspartijen verder te ontwikkelen via het bevorderen van het vervoer. Het instemmingsdecreet met dit laatste verdrag dateert van 25 april 2014.

Op het vlak van buitenlandse handel bekleedde Kazachstan in 2015 de 78ste plaats op de lijst van Vlaamse exportbestemmingen met een totale uitvoer van 177,2 miljoen euro. De Vlaamse import uit Kazachstan bedroeg in 2015 192,9 miljoen euro, wat goed was voor een 71ste plaats.

2.2. Een schets van het partnerland

– *Algemeen*

Kazachstan is een land dat zich uitstrekt over Azië en Europa en dat grenst aan Rusland, China, Kirgizië, Oezbekistan, Turkmenistan en de Kaspische Zee. Kazachstan is het grootste land in Centraal-Azië. Het grondgebied ten westen van de rivier de Oeral wordt tot Europa gerekend.

Het land verkreeg in 1991 zijn onafhankelijkheid na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie. Kazachstan is een presidentiële republiek. Noersoeltan Nazarbajev is sindsdien de president van Kazachstan. De president beschikt over een veto tegen de door het parlement goedgekeurde wetgeving.

– *Economische gegevens*

Kazachstan is geografisch het grootste land van de voormalige Sovjetrepublieken, met uitzondering van Rusland, en beschikt over aanzienlijke fossiele brandstoffen en andere mineralen en metalen, zoals uranium, koper en zink. Het land heeft ook een grote agrarische sector met voornamelijk vee en graan.

De economie is sterk afhankelijk van de olie- en de extractieve industrieën. Daarom werd een ambitieus diversificatieprogramma opgestart, gericht op sectoren zoals vervoer, farmaceutische producten, telecommunicatie, petrochemische stoffen en voedselverwerking.

Tijdens 2014 werd Kazakse economie gehinderd door de vertragende Russische economie, de verzwakking van de roebel, dalende olieprijsen en problemen bij het olieveld van Kashagan.

– *Buitenlands beleid*

Sinds de onafhankelijkheid in 1991 streeft Kazachstan goede relaties na met zowel de twee grote buurlanden Rusland en China, als met de Verenigde Staten en het Westen in het algemeen. Verder heeft het land ook politieke en economische banden met Turkije. Kazachstan tracht dus om door een zogenoemd 'multivector'-beleid de samenwerking te onderhouden met alle richtingen.

Kazachstan richtte samen met Rusland en Wit-Rusland de Euraziatische Economische Unie (EEU) op. Ondertussen zijn ook Armenië en Kirgizië toegetreden tot de EEU. Er is vrij verkeer van arbeid en een gezamenlijke markt in de sectoren bouw, distributie en toerisme.

Kazachstan is lid van de Verenigde Naties, van de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa, de Euro-Atlantische Partnerschapsraad en Organisatie van de Islamitische Conferentie.

3. Inhoud

De voorliggende overeenkomst is een traditionele algemene kaderovereenkomst. Deze overeenkomst omvat drie luiken, met name een politiek luik, een economisch luik en een luik inzake de samenwerking in verschillende andere domeinen.

De overeenkomst bevat de politieke standaardclausules van de EU inzake mensenrechten, het Internationaal Strafhof, massavernietigingswapens, handvuurwapens en lichte wapens en terrorismebestrijding. Verder bevat deze ook bepalingen inzake samenwerking op gebieden als gezondheid, milieu, klimaatverandering, energie, belastingen, onderwijs en cultuur, werkgelegenheid en sociale zaken, we-

tenschap en technologie en vervoer. De overeenkomst heeft daarnaast betrekking op juridische samenwerking, de rechtsstaat en het bestrijden van witwassen, terrorismefinanciering, georganiseerde misdaad en corruptie. De overeenkomst bevat ook bepalingen inzake handel die voor een beter regelgevingskader moeten zorgen voor ondernemingen in Kazachstan, wat aanzienlijke economische voordelen zou opleveren voor ondernemingen in de EU.

De bestaande partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst van 23 januari 1995 wordt vervangen door de voorliggende overeenkomst.

De versterkte partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst bestaat uit een preambule, negen titels, zeven bijlagen en een protocol.

4. Procedureverloop

4.1. Totstandkoming

In december 1989 sloten de Gemeenschappen en hun lidstaten met de USSR een overeenkomst inzake handel en commerciële en economische samenwerking. Na het uiteenvallen van de voormalige Sovjet-Unie besloten de toenmalige Twaalf de banden met de nieuwe ontstane onafhankelijke staten aan te halen. Met het oog op het ontwikkelen van deze nieuwe contractuele betrekkingen werd een originele constructie in het leven geroepen: de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomsten (PSO).

Op 23 januari 1995 werd in Brussel de PSO met Kazachstan ondertekend. Op 1 juli 1999 is deze PSO in werking getreden. De betrekkingen tussen de Europese Unie en de Republiek Kazachstan zijn momenteel gebaseerd op deze partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst van 1995.

Op 13 april 2011 werd de Europese Commissie gemachtigd om te onderhandelen over een versterkte partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de EU en Kazachstan. De onderhandelingen gingen van start in juni 2011. Tussen september 2012 en oktober 2013 werden de onderhandelingen onderbroken door Kazachstan. Na de achtste onderhandelingsronde werden de onderhandelingen op 12 september 2014 succesvol afgerond. De versterkte partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst werd op 20 januari 2015 geparafeerd door beide partijen.

Deze overeenkomst, die de PSO van 1995 zal vervangen, vormt een belangrijke stap naar meer politieke en economische betrokkenheid van de EU bij Centraal-Azië. De basis voor meer doeltreffende bilaterale contacten met Kazachstan wordt gelegd door het versterken van de politieke dialoog en het intensiveren van de samenwerking op diverse domeinen.

4.2. Gemengd karakter en ondertekening

Tijdens zijn vergadering d.d. 7 september 2015 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter van de overeenkomst vast. Zowel de federale overheid als de gewesten, de gemeenschappen, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschapscommissie in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest oefenen hun bevoegdheden uit. Overeenkomstig de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 wordt het verslag van de WGV naar de leden van de ICBB gestuurd. In zijn brief van 15 december 2015 deelde de voorzitter van de ICBB aan de minister-president van de Vlaamse Regering mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd, zodat het verslag definitief is goedgekeurd.

De overeenkomst werd ondertekend volgens formule 3 van de ICBB, dit wil zeggen één enkele handtekening in naam van het Koninkrijk België, doch met vermelding van al de betrokken overheden onder de handtekening. Dit is de gebruikelijke formule voor de ondertekening door België van verdragen tussen de EU en derde landen.

4.3. Advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

De Raad van State, afdeling Wetgeving, bracht advies uit op 1 april 2016 met kenmerk 58.987/VR.

a. Verduidelijking van de bevoegdheidsverdeling en screening van de bestaande regelgeving

De Raad stelt dat ter uitvoering en ter naleving van de verplichtingen die voortvloeien uit de overeenkomst, de nodige maatregelen moeten worden genomen en de nodige aanpassingen van de regelgeving moeten plaatsvinden in de Belgische rechtsorde. Dit dient in principe ten laatste bij de inwerkingtreding van de bewuste bepaling te gebeuren. Hij is van mening dat de memorie van toelichting het best verduidelijkt welke aangelegenheden tot de bevoegdheid van de Europese Unie dan wel tot die van de lidstaten, c.q. de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest behoren. De memorie van toelichting moet eveneens op voldoende precieze wijze de maatregelen in kaart brengen die door de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest zullen moeten worden genomen om de in de overeenkomst aangegane verbintenissen na te komen.

Het onderzoek van de Vlaamse regelgeving op conformiteit met deze overeenkomst wordt ter harte genomen door de Vlaamse Regering. Gelet op het belang van de overeenkomst is een snelle ratificatie ervan evenwel aangewezen, en kan dit niet wachten tot na de screening en aanpassing van de bestaande interne regelgeving.

b. Verbintenissen inzake behoorlijk bestuur

De Raad van State merkt op dat in de voorliggende overeenkomst verschillende verbintenissen worden aangegaan inzake maatregelen die nog niet ingeburgerd zijn in de Belgische rechtsorde (bijvoorbeeld bekendmaking van de ontwerpen van regelgeving).

Volgens de Raad van State zouden voor bepaalde sectoren, naast bepalingen met betrekking tot het vrij verkeer, ook inhoudelijke verplichtingen worden opgenomen die verder reiken dan de loutere bilaterale relaties en die rechtstreekse werking zouden kunnen hebben.

De Raad van State stipt ook aan dat de door de bevoegde overheden aan te nemen maatregelen en regelgeving met het oog op deze verplichtingen, in beginsel beter niet beperkt blijven tot het strikte toepassingsgebied van de overeenkomst, zodat de regelgeving in abstracto moet worden aangepast.

De Vlaamse Regering neemt akte van deze aanbevelingen. Gelet op de draagwijdte ervan, dient dit te worden bekeken in het licht van onder meer de conceptnota van de Vlaamse Regering inzake de actievare openbaarmaking van regeringsdocumenten.

c. Informatieverspreiding inzake overheidsopdrachten

Overeenkomstig artikel 123, lid 1, van de overeenkomst publiceert elke partij onverwijld alle gerechtelijke uitspraken in officieel daartoe aangewezen elektronische of gedrukte media die op ruime schaal worden verspreid en gemakkelijk toegan-

kelijk blijven voor het publiek. De Raad van State merkt op dat een aantal gerechtelijke uitspraken van de gewone hoven en rechtbanken gemakkelijk publiek toegankelijk zijn via de Juridat-databank, maar dat dit zeker niet het geval is voor alle gerechtelijke uitspraken. Er zal in een bekendmaking van al deze gerechtelijke uitspraken moeten worden voorzien

In deel 1 van bijlage IV wordt voor België verwezen naar de Pasicrisie. De aldus verleende informatie is niet pertinent (behoudens voor het beperkte aantal arresten van het Hof van Cassatie dat uitspraak doet over rechtsvragen inzake het reglementair kader voor overheidsopdrachten). De Raad van State stelt dat de verwijzing in "deel 1 van bijlage IV" van de overeenkomst dient gewijzigd te worden, waarbij zal moeten worden verwezen naar de arrestendatabank op de website van de Raad van State enerzijds en naar de Juridat-databank van de rechterlijke macht anderzijds.

De Vlaamse Regering neemt akte van deze aanbeveling. Dergelijke publicatie behoort niet tot de bevoegdheden van de deelstaten.

d. Samenwerkingsraad en Samenwerkingscomité

De Raad van State merkt op dat de in de overeenkomst opgerichte Samenwerkingsraad en Samenwerkingscomité beslissingsbevoegdheid hebben. De Raad verwijst hierbij naar het eerder gegeven advies met kenmerk 53.978/VR waarin de Raad aangeeft dat het noodzakelijk is om binnen België ook in de nodige procedures te voorzien om de Belgische standpuntbepaling en vertegenwoordiging in deze comités te regelen. Het huidige samenwerkingsakkoord inzake de vertegenwoordiging in de Raad van de Europese Unie van 8 maart 1994 biedt onvoldoende juridische basis.

Zoals de Raad opmerkt, moeten de vertegenwoordiging en de standpuntbepaling namens België in de Samenwerkingsraad en het Samenwerkingscomité in afwachting van een samenwerkingsakkoord overeenkomstig artikel 92bis, §4bis, tweede lid, BWHI, het voorwerp uitmaken van een overleg tussen de betrokken regeringen (BWHI: bijzondere wet tot hervorming der instellingen).

In de praktijk gebeurt dit in de zogenaamde DGE-coördinatie, voorzien door het voormelde samenwerkingsakkoord inzake de vertegenwoordiging in de Raad van de Europese Unie van 8 maart 1994 (DGE: directie-generaal Europese Zaken en Coördinatie). Over de herziening van dit en andere samenwerkingsakkoorden vinden momenteel gesprekken plaats binnen het Overlegcomité. Een formalisering van deze bestaande overlegpraktijk, door middel van een uitbreiding van het toepassingsgebied van het hoger vermeldde samenwerkingsakkoord wordt daarbij naar voren geschoven.

e. Vereenvoudigde wijzigingen overeenkomstig artikel 268, lid 3

De Raad merkt op dat het akkoord voorziet in enkele bijzondere procedures van wijziging van de bijlagen bij de voorliggende overeenkomst (artikel 268, lid 3, 123, lid 3, en 136 van het akkoord). Dit kan er toe leiden dat België gebonden wordt door dergelijke wijzigingen zonder instemming van de parlementen. Indien de wetgevende kamers de grenzen van de toekomstige wijzigingen kennen en uitdrukkelijk aangeven dat ze instemmen met die wijzigingen, bestaat er geen bezwaar. De Raad van State is van mening dat de bijlagen van de voorliggende overeenkomst voldoende duidelijk zijn afgebakend. De Raad acht het raadzaam om de bewoordingen van het ontwerp te wijzigen. De term 'wijzigingen die beslist zijn' zou niet de toekomstige wijzigingen omvatten. Het ontwerp moet volgens hem ook worden aangevuld met een bepaling die de regering verplicht om aan het Vlaams Parlement de wijzigingen mee te delen binnen een vastgestelde termijn. Dit zou het Vlaams Parlement de mogelijkheid bieden aan te geven dat ze een bepaalde

wijziging niet goedkeurt. De wijziging dient ook te worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad opdat ze uitwerking zou hebben in het interne recht.

Artikel 2 van het ontwerp van decreet werd aangepast door te verwijzen naar de wijzigingen die zullen worden aangenomen overeenkomstig de artikelen 123, lid 3, 136, en 268, lid 3. Op de aanbeveling om de wijzigingen mee te delen aan het Vlaams Parlement en bekend te maken in het Belgisch Staatsblad wordt niet ingegaan: de wijzigingen zullen immers reeds in het Publicatieblad van de Europese Unie worden bekendgemaakt, en het akkoord voorziet niet in de mogelijkheid dat een parlement van een lidstaat zich verzet tegen de wijziging van een bijlage. Bovendien is het zo dat dergelijke wijzigingen normaliter zullen worden doorgevoerd om gelijke tred te houden met de ontwikkeling van de EU-wetgeving en toepasselijke normen uit internationale instrumenten die de partijen relevant achten.

f. Internationale regels en normen

De overeenkomst bevat verwijzingen naar internationale regels en normen die verbindend worden gemaakt.

De Raad van State merkt op dat bij gebreke aan bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, deze bepalingen uit deze internationale regels en normen niet kunnen worden ingeroepen tegen particulieren. Deze internationale regels en normen dienen dus samen met de voorliggende overeenkomst in het Belgisch Staatsblad te worden bekendgemaakt.

De Vlaamse Regering stipt aan dat de publicatie van gemengde internationale akkoorden gebeurt door de zorg van de federale overheid.

g. Vermelding van de Franse Gemeenschapscommissie

Tot slot stelt de Raad van State, in lijn met eerdere adviezen, dat het beter was geweest om de Franse Gemeenschapscommissie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest (FGC) te vermelden in de vermelding van al de bevoegde overheden.

De stelling dat de FGC bij de ondertekening van gemengde verdragen zou moeten worden vermeld, berust niet op een juridische grond maar op een opportuniteitsoverweging. De grondslag van de vermelding van de gemeenschappen en de gewesten in de aanhef van gemengde verdragen is immers het samenwerkingsakkoord Gemengde Verdragen van 8 maart 1994 en de op grond daarvan in de ICBB uitgewerkte ondertekeningsformules. De FGC is evenwel geen partij bij dit samenwerkingsakkoord, en er is geen juridische verplichting om de FGC op dezelfde manier bij de totstandkoming van gemengde verdragen te betrekken als de gemeenschappen en de gewesten.

Artikel 167 van de Grondwet (Gw.) dat bij de totstandkoming van verdragen het beginsel 'in foro interno, in foro externo' huldigt en gelijktijdig met artikel 138 Gw. over de decreetgevende bevoegdheid van de FGC werd aangenomen, voorziet niet in een internationale bevoegdheid van de FGC, en de FGC is evenmin partij bij de samenwerkingsakkoorden rond buitenlands beleid. In een deel van de Franstalige rechtsleer stelt men dat dit een vergetelheid zou zijn van de grondwetgever (R. WITMEUR, *La Commission Communautaire Française: une copie à revoir pour un État fédéral achevé?*, Brussel, Bruylant, 1995, 62). De Vlaamse Regering is evenwel van oordeel dat er geen principieel bezwaar bestaat tegen een verschillende benadering door de grondwetgever van de gemeenschappen en de gewesten, die op grond van artikel 1 Gw. de constituerende delen zijn van de federale staat, en een afgeleide instantie zoals de FGC.

Een soortgelijk verschil wordt overigens ook gemaakt voor de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC). Voor de GGC werd immers een aparte regeling getroffen op grond waarvan zij wel per ordonnantie haar instemming betuigt met verdragen die betrekking hebben op persoonsgebonden aangelegenheden, maar geen machtiging tot ondertekening verleent.

Een deel van de rechtsleer analyseert het feit dat in artikel 167 Gw. geen sprake is van verdragsluitende bevoegdheden voor de FGC dan ook terecht als een verschil in behandeling gestoeld op de Grondwet zelf, die dus geen ontoelaatbare discriminatie uitmaakt in vergelijking met de gemeenschappen en gewesten (M. LEROY & A. SCHAUS; "Les relations internationales", in X, Les réformes institutionnelles de 1993. Vers un fédéralisme achevé?, Brussel, Bruylant, 1994, 40 en verder). In een eerder advies van 1998 maakte de Raad van State zelf overigens al duidelijk dat de betrokkenheid van de FGC bij de totstandkoming van gemengde verdragen niet noodzakelijk op dezelfde manier moet worden geregeld als voor de gemeenschappen en de gewesten. De Raad spreekt in dat advies over een of andere betrokkenheid ("d'une manière ou d'une autre", advies 22.270/4 van 18 maart 1998). Het feit dat voor de GGC geopteerd is voor een andere vorm van betrokkenheid, waarbij zij geen machtiging dient te verlenen tot ondertekening en niet vermeld wordt onder de Belgische handtekening, toont aan dat er verschillende gradaties van betrokkenheid mogelijk zijn.

De stelling van de Raad dat het tot de rechtszekerheid zou bijdragen wanneer de FGC bij een gemengd verdrag onder de handtekening van België wordt vermeld, kan evenmin worden onderschreven. België is immers als staat partij bij een gemengd verdrag en ook internationaal aansprakelijk voor de naleving ervan. De gemeenschappen, gewesten en gemeenschapscommissies zijn geen zelfstandige partijen bij het gemengde verdrag in kwestie, maar komen, gelet op hun autonomie, tussen in de totstandkomings- en instemmingsprocedure. Het is evenwel de Koning die de gemengde verdragen namens België als geheel op internationaal vlak bekrachtigt (artikel 12 en 13 van het samenwerkingsakkoord Gemengde Verdragen van 8 maart 1994). De vermelding van de gemeenschappen en gewesten in de aanhef van een gemengd verdrag maakt van de gemeenschappen en de gewesten geen afzonderlijke partijen, en dient veeleer het doel van de internationale uitstraling van het federale karakter van de Belgische staat. Het is daarom verantwoord dat deze vermelding enkel betrekking heeft op de gemeenschappen en gewesten, krachtens artikel 1 Gw. de dragers van de federatie, en niet op afgeleide instanties als de gemeenschapscommissies. Er anders over oordelen zou indruisen tegen artikel 1 Gw.

II. Toelichting bij de artikelen

In de preambule wordt onder meer gewezen op de sterke banden tussen de EU en Kazachstan, en de wil om de samenwerking te verdiepen op grond van gemeenschappelijke waarden en tot wederzijds voordeel. Ook wordt er gewezen op het belang van actieve deelname van Kazachstan aan de strategie voor een nieuw partnerschap tussen de EU en Centraal-Azië. De noodzaak tot een ruimere samenwerking op het gebied van energie voortbouwend op de memorandum van overeenstemming van 4 december 2006 inzake samenwerking op het gebied van energie tussen de EU en Kazachstan, wordt erkend.

- Titel I. Algemene beginselen en doelstellingen van de overeenkomst (artikelen 1-3)

In deze titel worden de algemene beginselen en het doel van de samenwerking opgesomd.

Respect voor de democratische beginselen, de mensenrechten en de rechtsstaat vormen een essentieel element van deze overeenkomst. De partijen bevestigen dat ze gehouden zijn aan de beginselen van een vrijemarkteconomie en dat ze duurzame ontwikkeling en economische groei zullen bevorderen. De uitvoering van deze overeenkomst berust op de beginselen van dialoog, wederzijds respect, gelijkwaardig partnerschap, wederzijds voordeel en eerbiediging van de principes uit het VN-Handvest (artikel 1).

Deze overeenkomst heeft tot doel een versterkt partnerschap en een versterkte samenwerking tussen de partijen tot stand te brengen, binnen de grenzen van hun respectieve bevoegdheden, op basis van gemeenschappelijk belang, en het verdiepen van de relaties in alle toepassingsgebieden (artikel 2). De partijen wisselen standpunten uit en werken samen in regionale en internationale fora en organisaties (artikel 3).

- Titel II. Politieke dialoog; samenwerking op het gebied van het buitenlands en veiligheidsbeleid (artikelen 4-13)

Deze titel bevat bepalingen inzake politieke dialoog (artikel 4), democratie en rechtsstaat (artikel 5), buitenlands en veiligheidsbeleid (artikel 6), veiligheid in de ruimte (artikel 7), ernstige misdrijven waarmee de internationale gemeenschap wordt geconfronteerd (artikel 8), conflictpreventie en crisisbeheer (artikel 9), regionale stabiliteit (artikel 10), de strijd tegen de verspreiding van massavernietigingswapens (artikel 11), het illegaal produceren en verhandelen van handvuurwapens en lichte wapens (artikel 12), en terrorismebestrijding (artikel 13).

- Titel III. Handel en zakelijke activiteiten (artikelen 14-198)

Deze titel bevat veertien hoofdstukken inzake de handel in goederen, douane, technische handelsbelemmeringen, sanitaire en fytosanitaire maatregelen, handel in diensten en vestiging, kapitaal- en betalingsverkeer, intellectuele eigendom, overheidsopdrachten, grondstoffen en energie, handel en duurzame ontwikkeling, mededinging, overheidsbedrijven, door de overheid gecontroleerde bedrijven en bedrijven waaraan bijzondere of exclusieve rechten of voorrechten zijn verleend, transparantie en geschillenbeslechting.

- Titel IV. Samenwerking op het gebied van economische en duurzame ontwikkeling (artikelen 199-234)

Deze titel bevat zeventien hoofdstukken inzake samenwerking met betrekking tot het voeren van een economische dialoog, het beheer van de overheidsfinanciën, belastingen, statistiek, energie, vervoer, milieu, klimaatverandering, industrie, kmo's, vennootschapsrecht, bank- en verzekeringswezen en andere financiële diensten, informatiemaatschappij, toerisme, landbouw en plattelandsontwikkeling, werkgelegenheid, arbeidsverhoudingen, sociaal beleid en gelijke kansen en gezondheid.

- Titel V. Samenwerking op het gebied van vrijheid, veiligheid en justitie (artikelen 235-243)

Artikel 235 betreft de rechtsstaat, het respect voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Artikel 236 behandelt de juridische samenwerking. Specifieke aandacht wordt gegeven aan het beschermen van persoonsgegevens (artikel 237), de samenwerking op het gebied van migratie, asiel en grensbeheer (artikel 238), consulaire bescherming (artikel 239), de bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme (artikel 240), de drugsbestrijding (artikel 241), de bestrijding van de georganiseerde en grensoverschrijdende

misdaad en corruptie (artikel 242) en de bestrijding van cybercriminaliteit (artikel 243).

– Titel VI. Samenwerking op andere terreinen (artikelen 244-260)

De titel bevat elf hoofdstukken die gewijd zijn aan samenwerking inzake onderwijs en opleiding, cultuur, onderzoek en innovatie, media en audiovisueel gebied, maatschappelijk middenveld, sport en beweging, civiele bescherming, ruimtevaart, consumentenbescherming, regionale samenwerking en het ambtenarenapparaat.

– Titel VII. Financiële en technische samenwerking (artikelen 261-267)

Kazachstan kan, om de doelstellingen van de overeenkomst te halen, financiële steun van de EU ontvangen in de vorm van subsidies en leningen, eventueel in samenwerking met de Europese Investeringsbank en andere internationale financiële instellingen. De financiële steun wordt gebaseerd op jaarlijkse actieprogramma's. De financiële en technische bijstand verloopt volgens de beginselen van goed financieel beheer. De partijen werken samen om de financiële belangen van de EU en Kazachstan te beschermen. De overeenkomst bepaalt ook dat de EU en Kazachstan doeltreffende maatregelen zullen nemen om fraude, corruptie en andere illegale activiteiten te voorkomen en te bestrijden.

– Titel VIII. Institutioneel kader (artikelen 268-270)

De dialoog tussen de partijen wordt gevoerd op verschillende niveaus: de Samenwerkingsraad, het Samenwerkingscomité, gespecialiseerde subcomités en een Parlementair samenwerkingscomité.

– Titel IX. Algemene en slotbepalingen (artikelen 271-287)

Deze titel bevat artikelen inzake de toegang tot gerechtelijke en administratieve instanties (artikel 271), delegatie van bevoegdheden (artikel 272), beperkingen in het geval van problemen op het gebied van de betalingsbalans en de buitenlandse financiële positie (artikel 273), maatregelen in verband met wezenlijke veiligheidsbelangen (artikel 274), non-discriminatie (artikel 275) en belastingen (artikel 276).

Deze titel bevat ook de gebruikelijke artikelen inzake het naleven door de partijen van hun verplichtingen (artikel 277), een geschillenbeslechtsingsmechanisme (artikel 278), het nemen van passende maatregelen in geval van niet-nakoming van verplichtingen (artikel 279), de publieke toegang tot officiële documenten (artikel 280), inwerkingtreding, voorlopige toepassing, duur en beëindiging (artikel 281), de verhouding van de overeenkomst tot andere overeenkomsten (artikel 282), de definitie van 'partijen' (artikel 285), territoriale toepassing (artikel 286) en authentieke teksten (artikel 287).

Artikel 283 is een aanpassingsclausule die de partijen de mogelijkheid biedt de overeenkomst uit te breiden, dit met het oog op intensivering van het samenwerkingsniveau.

Krachtens artikel 284 van de overeenkomst maken de bijlagen en protocollen bij de overeenkomst integrerend deel uit van de overeenkomst.

De zeven bijlagen betreffen:

- de voorbehouden overeenkomstig artikel 46;
- de beperkingen die worden toegepast door de Republiek Kazachstan overeenkomstig artikel 48, lid 2;
- het toepassingsgebied van hoofdstuk 8 van titel III;
- de media voor de bekendmaking van informatie over aanbestedingen en aankondigingen als bedoeld in hoofdstuk 8 van titel III;
- het reglement van orde voor arbitrage als bedoeld in hoofdstuk 14 van titel III;
- de gedragscode voor leden van arbitragepanels en bemiddelaars als bedoeld in hoofdstuk 14 onder titel III; en
- het bemiddelingsmechanisme als bedoeld in hoofdstuk 14 van titel III.

Tot slot bevat de overeenkomst een protocol betreffende de wederzijdse administratieve bijstand in douanezaken.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

Voorontwerp van decreet houdende instemming met de versterkte partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Kazachstan, anderzijds, ondertekend te Astana op 21 december 2015.

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

1° de versterkte partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Kazachstan, anderzijds, ondertekend te Astana op 21 december 2015;

2° de wijzigingen van de bijlagen die beslist zijn overeenkomstig artikel 268, lid 3, van de overeenkomst.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

- 1° de versterkte partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Kazachstan, anderzijds, ondertekend te Astana op 21 december 2015;
- 2° de wijzigingen die zullen worden aangenomen overeenkomstig de artikelen 123, lid 3, 136 en 268, lid 3, van de overeenkomst.

Brussel, 1 juli 2016.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS